

Jezus leeft en wij met Hem!

Het is Pasen; we vieren dat Jezus leeft! De vorige keer stonden we stil bij Zijn weg naar het kruis. Daar, op Golgotha, bevrijdde Hij ons van de (wet van de) zonde - de oorzaak van onze gebrokenheid - én van de gevolgen daarvan: de dood. Hij nam onze plaats in. Hij volbracht wat wij niet konden volbrengen en nam Gods oordeel op Zich.

In Johannes 19:28-30 lezen we:

"Toen wist Jezus dat alles was volbracht, en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei Hij: 'Ik heb dorst.' Er stond daar een vat water met azijn; ze doopten er een spons in en brachten die, gestoken op een majoraantak, naar Zijn mond. Nadat Jezus ervan gedronken had zei Hij: 'Het is volbracht.' Hij boog Zijn hoofd en gaf de geest."

Met deze woorden - "Het is volbracht" - riep Jezus het uit. In het Grieks staat er *tetelestai* (vertaald uit het Aramees of Hebreeuws). Een woord met een diepe betekenis, dat in die tijd op drie manieren werd gebruikt:

1. *Zakelijk*: de schuld is betaald. De prijs voor jouw zonde is voldaan.
2. *Juridisch*: de straf is gedragen. Het oordeel over jouw leven is tenietgedaan.
3. *Militair*: de overwinning is behaald. De duivel en de dood zijn verslagen.

Toen Jezus dit uitriep, deed Hij dat voor ons. Hij nam onze plaats in, betaalde onze schuld, nam ons oordeel en versloeg voor ons de dood. Dat gebeurde op weg naar Pasen. En als het dan Pasen wordt, staat Jezus op uit de dood. Waar Hij eerst onze plek innam, mogen wij nu Zijn plek innemen - in de hemel én hier op aarde!

Paulus verwoordt het in Romeinen 4:24-25 als volgt:

"...ook ons zal God als rechtvaardigen aannemen, want wij geloven in Hem die Jezus, onze Heer, uit de dood heeft opgewekt: Hij die werd prijsgegeven om onze zonden en werd opgewekt omwille van onze rechtvaardiging."

Wat een wonder: Jezus stond op uit de dood met een doel: dat wij zouden delen in Zijn leven! Hier en nu, én straks bij Hem. Pasen is geen eindstation, maar het begin van een nieuwe werkelijkheid. De opstanding van Jezus is onlosmakelijk verbonden met onze toekomst. Het is dan ook opvallend dat de opstanding van Jezus direct gekoppeld wordt aan het hebben van een gezonde, Bijbelse toekomstverwachting.

In 1 Korintiërs 15:17-26 lezen we daarover:

"Als Christus niet is opgewekt, is uw geloof nutteloos, bent u nog een gevangene van uw zonden en worden de doden die Christus toebehoren niet gered. Als wij alleen voor dit leven op Christus hopen, zijn wij de beklagenswaardigste mensen die er zijn. Maar Christus is werkelijk

uit de dood opgewekt, als de eerste van de gestorvenen. Want zoals de dood er is gekomen door een mens, zo is ook de opstanding uit de dood er gekomen door een mens. Zoals allen sterven in Adam, zo zullen allen ook tot leven komen in Christus. Maar ieder op de voor hem bepaalde tijd: Christus als eerste en daarna, wanneer Hij komt, zij die Hem toebehoren. En dan komt het einde en draagt Hij het koningschap over aan God, de Vader, nadat Hij alle heerschappij en elke macht en kracht vernietigd heeft. Want Hij moet koning zijn totdat 'Hij alle vijanden aan zijn voeten heeft gelegd'. De laatste vijand die vernietigd wordt is de dood."

De Here Jezus is werkelijk opgestaan (er waren meer dan 500 mensen getuige van dat Hij leefde). En Hij komt terug om recht te spreken over de wereld. Maar Hij doet dat niet alleen. Hij zal dit doen samen met Zijn Bruid: de gemeente. Die komt Hij eerst als Zijn overwinningsbuit ophalen - en dat gebeurt, volgens de Bijbel *vroeg in de morgen van de derde dag* - net als met Pasen.

Dat beeld van de bruiloft loopt als een rode draad door het evangelie. Als we daar goed naar kijken, zien we de Joodse bruiloft daarin terug en zien we wat God voor ogen heeft. In die tijd was het gebruikelijk dat een bruiloft als volgt tot stand kwam:

1. De vader kiest een bruid voor zijn zoon.
2. De bruidegom reist naar de bruid, betaalt de bruidsprijs en vraagt haar hand. Als ze instemt, drinken ze samen de beker van het verbond.
3. De bruidegom keert terug naar het huis van zijn vader om een woning voor haar te bereiden.
4. De bruid blijft achter, onder de hoede van de helper die de vader en de bruidegom bij haar hebben achtergelaten, en bereidt zich voor op de komst van haar bruidegom.
5. Alleen de vader weet wanneer de zoon mag terugkomen.
6. Op een onverwacht moment komt de bruidegom, aangekondigd met bazuingeschal, bij voorkeur ('als een dief') in de nacht.
7. De bruid wordt door de bruidegom meegenomen naar het huis van de vader en daar volgt een feest van zeven dagen. Daarna zijn ze voor altijd samen.

Al deze stappen komen in het evangelie van Jezus Christus terug. Bijvoorbeeld in deze vergelijking van Jezus in Johannes 14:1-3:

"Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en op Mij. In het huis van mijn Vader zijn veel kamers; zou Ik anders gezegd hebben dat Ik een plaats voor jullie gereed zal maken? Wanneer Ik een plaats voor jullie gereedgemaakt heb, kom Ik terug. Dan zal Ik jullie met Me meenemen, en dan zullen jullie zijn waar Ik ben."

Hoe bijzonder: Jezus is onze Bruidegom en Hij wacht op het moment waarop de Vader zegt: 'En nu mag je je Bruid gaan halen!' En dan - in de diepste nacht van onze tijd - neemt Hij ons mee. Als je goed luistert, hoor je de bazuin misschien al klinken!

In 1 Thessalonicenzen 4:13-18 schrijft Paulus:

"Broeders en zusters, wij willen u niet in het ongewisse laten over degenen die u ontvallen zijn, zodat u niet hoeft te treuren, zoals anderen, die geen hoop hebben. Want als wij geloven dat Jezus is gestorven en is opgestaan, moeten wij ook geloven dat God door Jezus de doden bij Zich zal halen, samen met Jezus zelf. Wij zeggen u met een woord van de Heer: wij, die in leven blijven tot de komst van de Heer, zullen de doden in geen geval voorgaan. Wanneer het signaal gegeven wordt, de aartsengel zijn stem verheft en de bazuin van God weerklinkt, zal de Heer Zelf uit de hemel neerdalen. Dan zullen eerst de doden die Christus toebehoren opstaan, en daarna zullen wij, die nog in leven zijn, samen met hen op de wolken worden weggevoerd en gaan we in de lucht de Heer tegemoet. Dan zullen we altijd bij Hem zijn. Troost elkaar met deze woorden."

Wat is onze troost? Dat dit aardse leven niet het laatste woord heeft. Er is toekomst, er is hoop, er is leven na dit leven; wat we hier op aarde hebben, is slechts een glimp van onze eeuwige werkelijkheid. Binnenkort komt onze Bruidegom ons halen en kan het feest beginnen! En tot die tijd is de Heilige Geest onze Helper, die ons klaarmaakt voor dat moment.

Richt daarom je hart op de hemel. Verzamel geen schatten op aarde, maar in de hemel. Besef hoe kostbaar je bent voor God. Wij worden zelfs het geschenk van de Vader aan Jezus genoemd. Hoe bijzonder: waar wij Hem als geschenk ontvangen, worden wij dankzij Zijn redding ook het geschenk aan Hem.

Vlak voor Pasen bad Jezus (Johannes 17:24) dit gebed:

"Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn die U Mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid zien die Ik van U ontvangen heb, omdat U Mij al liefhad voordat de wereld gegrondvest werd."

Met Pasen staan we stil bij het feit dat dit gebed is verhoord. Wij zijn het geschenk van de Vader aan de Zoon. Jezus leeft - en wij mogen leven! Voor altijd. Daarom roepen wij het uit, vol verwachting, tot de dag dat Hij ons komt halen.

Aan Hem zij de glorie. Dank U, Jezus!